

Dosarul nr.1ra-1849/2023
1-23004944-01-1ra-13112023

Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

21 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie
Judecători – Mânăscurtă Igor și Daguța Sergiu

examinînd, fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Gherman Andrei prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2023, în cauza penală privindu-l pe

Gherman Andrei xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 11.01.2023-20.04.2023;
2. Instanța de apel: 12.05.2023-18.10.2023;
3. Instanța de recurs:13.11.2023-21.02.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 20 aprilie 2023, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gherman Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la 8 (opt) luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, Gherman Andrei a fost obligat ca în perioada de probațiune fixată: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; să participe la programe probaționale; să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Gherman Andrei în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 306 (trei sute șase) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la data de 15.12.2022, aproximativ la ora 00.50, Gherman Andrei, fără a deține permis de conducere, conducând automobilul de model „Volkswagen Crafter” cu numerele de înmatriculare xxxxx, cunoscând și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând cu intenție directă și contrar prevederilor pct.14) lit.a) Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, în care se stipulează că, „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în

stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, deplasându-se pe strada Alexandru cel Bun, în apropierea imobilului nr.8, din municipiul Bălți, fiind stopat de către angajații INSP și suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus testării cu alcotestul „Drager”, unde s-a constatat în vaporii de aer expirat de acesta, o concentrație de alcool de 1,04 mg/1, iar în conformitate cu raportul de expertiză nr. 202206P0736 din 23.12.2022, în proba de sânge ridicată de la Gherman Andrei la 15.12.2022, ora 01:55, s-a constatat o concentrație de alcool de 3,28 g/1, ceea ce în conformitate cu prevederile articolului 134¹² alin.(3) Cod penal, se califică drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gherman Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de articolul 264¹ alin.(4) Cod penal, adică *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”*.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Gherman Andrei care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, în latura stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

2.1 În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că:

- instanța de fond la emiterea sentinței nu a luat în vedere faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, a colaborat chiar de la început cu organul de urmărire penală, a contribuind la aflarea adevărului, s-a căit de cele comise, are copii minori la întreținere, este încadrat în câmpul muncii;

- aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate mai sus, în privința lui Gherman Andrei, poate fi aplicată pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2023 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Vlas Elena în interesele inculpatului Gherman Andrei și menținută fără modificări sentința.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovatului, corect a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a reținut că, Gherman Andrei a comis o infracțiune ușoară, cu caracter unic, cu intenție, fără participare, inculpatul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la moment nu are antecedente penale, careva circumstanțe agravante sau atenuante nu au fost stabilite în sensul art.76, 77 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța a indicat că găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Gherman Andrei pedeapsă în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 (opt) luni.

Având la bază cele mai sus-elucidate, ținând cont de faptul că inculpatul sincer se căiește de cele comise, în temeiul art.90 Cod penal, prima instanță a considerat că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită real, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Instanța de apel, ținând cont de circumstanțele stabilite, de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a considerat că prima instanță just a numit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, iar temei de atenuare a pedepsei în aspectul propus de avocat nu s-a stabilit.

Reeșind din cele expuse, instanța de apel a considerat necesar de a respinge apelul declarat de avocat ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, argumentele invocate în apel fiind în contradicție cu aspectele de fapt ale cauzei.

La fel, instanța de apel a respins și afirmațiile invocate de avocat în apel, precum că, prima instanță la emiterea sentinței nu a luat în vedere faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, a colaborat cu organul de urmărire penală, a contribuind la aflarea adevărului, s-a căit de cele comise, are copii minori la întreținere, este încadrat în câmpul muncii, astfel consideră că în privința lui Gherman Andrei poate fi aplicată pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, or aceste argumente sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, mai ales că anterior inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru infracțiune similară, care nu a corectat inculpatul și ultimul a comis infracțiune similară.

În sensul dat, instanța de apel a constata că, anume pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune a fost stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor legale, ținând cont de personalitatea inculpatului, anterior fiind în conflict cu legea penală, fiindu-i aplicată anterior pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care deși a fost executată, dar nu a fost suficientă pentru inculpat, și a comis o altă infracțiune.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu *recurs* de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Gherman Andrei care invocând temeiul prevăzut la art. 427

alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată inculpatului Gherman Andrei, doar pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

4.1 În motivarea cerințelor sale apărarea a indicat că:

- atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au luat în considerare motivele invocate de apărare. Totodată, inculpatul a recunoscut vina, a ales procedura specială de examinare a cauzei penale, a contribuit activ la stabilirea adevărului, s-a căit sincer de cele comise, are copii minori la întreținere, este încadrat în câmpul muncii. Reieșind din cele menționate, consideră că, în privința lui Gherman Andrei, poate fi aplicată pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității.

5. La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 pct. 3) Cod procedură penală, procurorul a depus referință, prin care pledează pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, judecând cauza instanța de apel corect a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a lui Gherman Andrei în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, soluție reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 7,61,75,76-78 Cod penal cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

6. *Examinând admisibilitatea recursului declarat pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, completul de judecată decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursului, completul de judecată atestă că, autorul critică decizia, prin prisma art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilește, *că hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.*

Din textul recursului, completul de judecată reține că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, considerând de fapt că nu a fost individualizată corect și aceasta este prea aspră.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Gherman Andrei, indică la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că „*hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor*”, totodată, avocatul solicită aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, semnalând astfel temeiul de casare a hotărârii

instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală și anume că, „*a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege*”.

Astfel, verificând hotărârea atacată sub aspectul individualizării corecte a pedepsei, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția de menținere a sentinței, potrivit căreia prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilind acestuia pedeapsa conform sancțiunii articolului imputat. Complementar, la numirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală cât și de prevederile art.90 Cod penal stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței ierarhic inferioare, completul de judecată își însușește argumentele enumerate în hotărârea contestată, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, (cauza *Albert vs România din 16.02.2010*,).

Argumentul recurentului precum că, „*atât prima instanță cât și instanța de apel nu au luat în considerare motivele invocate de apărare și anume că, inculpatul a recunoscut vina, a ales procedura specială de examinare a cauzei penale, a contribuit activ la stabilirea adevărului, s-a căit sincer de cele comise, are copii minori la întreținere, este încadrat în câmpul muncii*” urmează a fi respins deoarece, anume aceste circumstanțe au fost luate în calcul la stabilirea pedepsei în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune pe termen de 2 (doi) ani, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, astfel în acest caz, la stabilirea pedepsei au fost luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea acestuia socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Totodată, completul de judecată este solidar cu concluzia instanței de apel precum că, pedeapsa aplicată de prima instanță este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, la stabilirea pedepsei inculpatului, just s-a ținut cont de gradul sporit de pericol social al infracțiunii comise de către inculpat, care nu poate fi neglijat și de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a contribuit activ la stabilirea adevărului, s-a căit sincer de cele comise, are copii minori la întreținere, este încadrat în câmpul muncii, anterior a fost în conflict cu legea, fapt ce demonstrează că anume această categorie de

pedeapsă îl va convinge de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că o pedeapsă mai blândă după cum susține apărarea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu este echitabilă în raport cu fapta comisă și nu va contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, iar pedeapsa stabilită cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cu obligarea inculpatului în perioada termenului de probațiune stabilit de 2 ani să presteze 200 de ore de munca neremunerată în folosul comunității conform art. 90 alin.(1), (6) lit. g) Cod penal va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, solicitarea invocată de recurent precum că, *în privința inculpatului poate fi aplicată doar pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității*, a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, asupra căreia s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în hotărârea pronunțată, pe care completul de judecată le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010. Or, inculpatul fiind anterior condamnat la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru infracțiune similară, nu a mers pe calea corijării și a comis infracțiune similară. Astfel, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, în privința inculpatului nu poate fi aplicată doar pedeapsa principală sub forma de munca neremunerată în folosul comunității deoarece nu va contribui la realizarea scopului legii penale.

Din considerentele menționate, completul de judecată conchide că, în cauza dată nu și-a găsit confirmare temeiul de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Având ca reper cele menționate supra, completul de judecată concluzionează asupra inadmisibilității recursului declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Gherman Andrei, ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Gherman Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2023, în cauza penală privindu-l pe **Gherman Andrei xxxxx** ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscuță Igor

Daguța Sergiu